

Arrest

nr. 60 679 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filippijnse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 januari 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (C.R.), geboren te Manila, op 14.05.1975 en van Filippijnse nationaliteit

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit de informatie die ons werd overgemaakt door de gemeente Damme blijkt het volgende:

'Op 22 december 2010 hebben betrokkenen zich bij onze diensten aangemeld. De heer (C.M.) wenste zijn echtgenote in te schrijven in het bevolkingsregister van Damme.

Op 7 januari 2011 heeft de wijkagent positieve woonstcontrole uitgevoerd.

Op 11 januari 2011 is er een proces-verbaal opgemaakt. Mevrouw (R.C.) heeft de echtelijke woning vertalen en verblijft bij haar nicht in (...).

Op 12 januari 2011 heeft mevrouw (R.C.) zich aangemeld met het verzoek om zich in te schrijven in (...). Zij heeft een bijlage 15 ontvangen.'

Uit het verslag dd 11.01.2011, opgesteld door de politie van Damme/Knokke-Heist, blijkt inderdaad dat zij op 11.01.2011 een aangifte ontvangen hebben van de echtgenoot van betrokkene nopens het verlaten van de echtelijke woning door betrokkene. Deze aangifte werd opgetekend in PV nr: BG.42. L3.000265/2011.

Aangezien betrokkene na nog geen maand na aankomst reeds het echtelijk dak verlaten heeft, blijkt hieruit dat betrokkene niet de intentie heeft om een duurzame gemeenschap uit te bouwen.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van artikel 42quater, §1, 4° juncto artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht. Artikel 42quater, §1, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt: (...). De verzoekende partij ontkent niet dat zij op heden niet samen woont met haar echtgenoot. Omwille van de ernstige omstandigheden zoals uiteengezet onder punt 2 was de verzoekende partij genoodzaakt om de echtelijke woonst te verlaten. Gelet op voornoemde schrijnende omstandigheden diende de verwerende partij artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet in overweging te nemen: (...)De verwerende partij heeft echter nagelaten deze omstandigheden in overweging te nemen. Aangezien de verwerende partij in de bestreden beslissing gewag maakt van een procesverbaal opgemaakt op 11 januari 2011, kan verwacht worden dat de verwerende partij tevens op de hoogte was van het proces-verbaal van verhoor dd. 10 januari 2011 (stuk 2), waarin het huiselijk geweld dat de verzoekende partij ondergaat duidelijk naar voren komt. Uit het proces-verbaal van verhoor dd. 10 januari 2011 kan tevens afgeleid worden dat de verzoekende partij in België op de steun kan rekenen van een nicht en deze haar echtgenoot, alsook van een tante. Op heden woont de verzoekende partij bij haar familie. De verzoekende partij woont op heden in bij haar nicht, mevrouw (M.B.B.) en dienst echtgenoot, de heer (H.V.). De verzoekende partij kan rekenen op de (financiële) steun van mevrouw (M.B.B.). Mevrouw (M.B.B.) verklaart dit schriftelijk en voegt een kopie van haar verblijfstitel en SIS-kaart toe:

"I, (M.B.B.), declare that (R.C.) lives with us in (...). That I am her cousin and married to Mr. (H.V.) and living in the same address. (R.C.)'s mother and my mother were sisters. (R.C.) is my cousin. We have sufficient means of support to take care of (R.C.). That I am working as arbeider and we have some properties for renting. I have health insurance in Belgium." (stuk 3)

Tevens de tante van de verzoekende partij is bereid om de verzoekende partij te steunen:

"I, (V.B.B.), declare that (R.C.) lives in (...). I am her aunt and I live in (...), het mother is my younger sister. (R.C.) is my niece. We have sufficient means of support to take care of (R.C.). I have sufficient means by having a pension from my late husband. I have health insurance in Belgium." (stuk 4)

Aangezien de verzoekende partij familieleden heeft op het Belgisch grondgebied die over voldoende bestaansmiddelen beschikken alsook een ziekteverzekering hebben, voldoet de verzoekende partij aan de voorwaarden zoals vooropgesteld in het artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij houdt in de bestreden beslissing geenszins rekening met het geheel van de omstandigheden. Bovendien heeft de verwerende partij nagelaten te motiveren waarom deze bepaling van de Vreemdelingenwet niet in overweging werd genomen. Naast de schending van

artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet, dient een schending van de materiële motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij vast gesteld te worden.”

2.2. Verzoekster betoogt dat zij voldoet aan de voorwaarden gesteld in de uitzonderingsbepaling van artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet en legt dienaangaande stukken voor, met name een proces-verbaal van 10 januari 2011.

Artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2° het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld; en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kan enkel rekening houden met de gegevens waarvan hij kennis had op het ogenblik van de beslissing. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt in haar middel, was de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van de bestreden beslissing niet op de hoogte van een proces-verbaal van verhoor van 10 januari 2011 van verzoekster. Door de politie te Damme werd in zijn schrijven van 11 januari 2011 enkel gewag gemaakt van een aangifte van dhr. C.M. aangaande het verlaten door verzoekster van de echtelijke woning. Op 27 januari 2011, zijnde het moment van het nemen van de bestreden beslissing, waren er in het administratief dossier geen elementen aanwezig die er op zouden wijzen dat verzoekster het slachtoffer was van huiselijk geweld. Documenten die nadien werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat verzoekster op enig ogenblik voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid op de hoogte stelde van het feit dat zij weliswaar geen gezinscel meer vormde met haar echtgenoot maar toch van oordeel was dat zij kon genieten van een verder en autonoom verblijfsrecht omdat zij het slachtoffer was van huiselijk geweld of dat een andere bijzonder schrijnende situatie zich voordeed. Verzoekster ontkent bovendien niet dat deze verplichting op haar rustte. Er kan bijgevolg niet ingezien worden hoe verweerder, nu verzoekster zelf in gebreke bleef om haar standpunt en de volgens haar dienstige inlichtingen over te maken, rekening kon houden met verzoeksters visie bij het nemen van de bestreden beslissing. Het is niet kennelijk onredelijk om, gelet op het feit dat geen echt gegeven beschikbaar was waaruit een duidelijke aanwijzing kon afgeleid worden, dat verzoekster zich in een “bijzonder schrijnende situatie” bevond of slachtoffer was van “huiselijk geweld” geen toepassing te maken van artikel 42quater, §4, 4°, van de Vreemdelingenwet. Door opnieuw, nadat de bestreden beslissing werd genomen, aan

te geven dat zij de feiten anders apprecieert, toont verzoekster verder geen schending van artikel 42quater, §4 van de Vreemdelingenwet aan en blijkt niet dat de beslissing van het bestuur tot beëindiging van het verblijfsrecht kennelijk onredelijk is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. In de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze uiteengezet welke de motieven zijn op basis waarvan aan verzoekster het verblijfsrecht wordt beëindigd met bevel om het grondgebied te verlaten. Uit deze motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid rekening heeft gehouden met alle elementen van verzoeksters dossier en dat hij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC